

ПРАВО НА ОХОРОНУ ТА ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЇ В УКРАЇНІ

Кіян М.Ш.

Національна юридична академія ім. Я. Мудрого, м. Харків

Право на охорону та захист інформації забезпечується Конституцією України, Цивільним і Господарським кодексами України, Законами України «Про зв'язок», «Про банки і банківську діяльність», «Про адвокатуру», «Про державну таємницю», «Про захист від недобросовісної конкуренції», іншими нормативно - правовими актами.

Охорона та захист інформації розглядаються фахівцями як сукупність правових засобів, спрямованих на задоволення інформаційних потреб громадян щодо охорони та захисту інформації від загроз (розголошення, витік, підроблення, фальсифікація та інші дії).

Право на охорону інформації – це право особи самостійно визначати перелік інформації, яку вона не бажає розкривати чи розголошувати, вимагати від зобов'язаних суб'єктів дотримуватися встановлених законодавством або іншими нормативними актами вимог щодо охорони інформації.

Під захистом інформації розуміють сукупність організаційних, технічних та інших заходів, правових норм щодо запобігання заподіяню шкоди інтересам, потребам особи, суспільства, держави в інформаційній галузі, забезпечення права на інформацію. Метою правового захисту інформації є: забезпечення інформаційної безпеки, запобігання негативного впливу недоброякісної інформації (недостовірної, такої, що ганьбить честь, гідність особи, ділову репутацію організацій та ін.) на життєво важливі інтереси, потреби особи, суспільства, держави; запобігання несанкціонованому доступу до інформації як об'єкта власності, пошкодженню, знищенню, спотворенню, незаконному збору інформації та ін. правопорушенням при її створенні, обробці, зберіганні, поширенні; відновлення порушених інформаційних прав; відшкодування завданих збитків. Захисту підлягає будь-яка документована інформація, дані і програми автоматизованих систем (АС), неправомірні дії з якими може спричинити шкоду власникові, користувачеві або іншому учасникові інформаційної діяльності. Законом охороняється як відкрита інформація (зокрема, бібліотечні та архівні фонди), так і інформація з обмеженим доступом — державна, банківська, комерційна таємниця, деякі види службової таємниці (адвокатська, лікарська), таємниця листування, телефонних розмов, телеграмних та ін. повідомлень, що передаються засобами зв'язку.